

Trumpiaanse Midden-Oosten-politiek

In Washington (VS) wordt de politiek sinds begin vorig jaar bepaald door Donald Trump. Alhoewel het zijn tweede termijn van het presidentschap is, blijkt ervaring niet de basis waar hij op koerst. Integendeel, de verschillende crises stapelen zich in rap tempo achter elkaar op.

De beurzen en grondstofprijzen reageren daar zeer nerveus op. De uitslagen in positieve en negatieve zin worden inmiddels groter en groter. Zijn politiek lijkt ook niet gestoeld op enige vorm van een (middel)langetermijndoelstelling. Steeds duidelijker wordt dat het beleid de duur heeft van de actualiteit van een post op Truth Social. Dat alles is slecht nieuws voor de (inter)nationale economie. Die is vooral gebaat bij voorspelbaarheid, consistentie en gematigdheid van optreden. Allemaal elementen die bij de regering-Trump niet of nauwelijks voor handen zijn.

Begin maart 2026 heeft Trump zich in een nieuw avontuur gestort. Iran moet een *regime change* ondergaan. Wat Trump daar exact mee bedoelt weet niemand. Vermoedelijk hijzelf ook niet. Dus is de situatie ruim een maand later alleen maar troebeler geworden. De gas-, olie- en vooral dieselprijzen spuiten omhoog.

De aanvankelijke protesten van de Iraanse bevolking tegen het regime zijn geluwd. Onderhandelingen zijn gestart en afgebroken. De deadlines waarop het Iraanse regime de Straat van Hormuz moet openstellen, volgen elkaar in straf tempo op. De Iraanse machthebbers geven echter geen krimp omdat zij ook de betekenis van de term 'TACO' inmiddels kennen. Met als gevolg dat vele honderden tankers stil liggen in de Perzische Golf en de Golf van Oman.

Voor de bakkerijsector zijn de consequenties van deze Trumpiaanse ramppolitiek inmiddels overduidelijk. De betaalbaarheid van de productie staat wederom op het spel. Hopelijk hebben bakkers, op basis van de eerdere Oekraïne-crisis, de prijzen voor grondstoffen en energiebronnen voor een langere termijn vastgezet. Maar vroeg of laat, onherroepelijk lopen deze contracten af.

Voor diesel geldt gewoon de pomprijs. Dat voelen bakkers direct in de portemonnee. Uiteindelijk zal ook de stijgende prijs van grondstoffen en kunstmest invloed gaan hebben op de broodprijs voor de consument.

Deze ontwikkeling zal zijn weerslag daarop hebben. Voor alle bakkers van Nederland zijn weer lastige tijden aangebroken. Met een wispelturige Amerikaanse president aan het roer betekent dit ook voor de langere termijn niet veel stabiliteit en voorspelbaarheid. De komende drie jaar zullen zeker roerig worden. Het zou een goede zaak zijn als de Nederlandse regering het bedrijfsleven hierin stut zoals dat ook is gebeurd ten tijde van de uitbraak van de Oekraïne-crisis. ●

Wim Kannegieter, directeur
Nederlandse Vereniging voor de Bakkerij

✉ nvbinfo@nedverbak.nl

in [wimkannegieter](#)

X [@NVBBakkerijen](#)

‘Voor alle bakkers van Nederland zijn weer lastige tijden aangebroken’

